

Odbor kultury a památkové péče
oddělení památkové péče

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednací	spisová značka
06.02.2017	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	KUZL XXXXXXX/2017	KUSP XXXXXXX/2016 KUL

Rozhodnutí

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor kultury a památkové péče, jako místně příslušný správní orgán podle ust. § 11 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „správní řád“), jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 10 správní řád a ust. § 67 odst. 1 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a jako příslušný orgán státní památkové péče podle ust. § 28 odst. 2 písm. g) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „zákon o státní památkové péči“) rozhodl po provedeném správním řízení ve věci správního deliktu dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, takto:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (dále jen „obviněná společnost“), se dopustila protiprávního jednání uvedeného v ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči tím, že ke dni 17.10.2016 zahájila (v souvislosti se stavbou „ZTV lokalita XXXXXXXXXXXX“) stavební práce na pozemcích parc. č. XXXX XXXX k. ú. XXXXXXXXXXXX, Zlínský kraj, aniž by předem oznámila záměr stavebních prací Archeologickému ústavu Akademie věd., čímž nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči,

a jako právnická osoba spáchala

správní delikt podle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči,

za což se obviněné společnosti ukládá:

1. pokuta ve výši 30 000,- Kč (slovy: třicettisíckorun českých)

Uložená pokuta je dle ust. § 37 odst. 1 zákona o státní památkové péči splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **901000027**.

2. podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků, který správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, **povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč (slovy: jedentisíckorun českých)**.

Uložená náhrada nákladů řízení je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **902000007**.

Odůvodnění

Dne 01.12.2016 byl Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče (dále jen: „správní orgán“) doručen podnět XXXXXXXXXXX (dále též „podatel“), v kterém bylo uvedeno, že v JXXXXXXXXdošlo k realizaci výstavby nové uliční sítě, kdy provedena je skrývka ornice zřejmě pro komunikaci. Při skrývce došlo s velkou pravděpodobností k porušení archeologických situací, čemuž nasvědčují výraznější tmavá místa ve skryté ploše i keramický materiál (datovaný do pozdní doby bronzové-halštatské) získaný z výsypky odtěžené

zeminy umístěné mimo staveniště. Středem vozovky je veden liniový výkop, který situace v ploše porušil, ale z velké části prozatím zničeny nejsou. Z prvotního zjištění podatele vyplývá, že se zřejmě jedná o poměrně bohaté pravěké sídliště a bylo by škoda, kdyby bylo stavbou zničeno. Podatel tedy žádá o prošetření situace na základě svého podnětu.

Dne 05.12.2016 správní orgán učinil dotaz u Archeologického ústavu Akademie věd Brno, zda byla na výše uvedených pozemcích splněna oznamovací povinnosti stavebníka ve smyslu ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči vůči Archeologickému ústavu.

V odpovědi Archeologického ústavu Akademie věd Brno ze dne 06.12.2016, kterou správní orgán obdržel dne 12.12.2016, bylo uvedeno, že zahájení stavební činnosti na pozemcích parc. č. xxxxxxxxxxxxxxxx Zlínský kraj ve smyslu ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči Archeologickému ústavu nahlášeno nebylo.

Správní orgán opatřením ze dne 19.12.2016 č.j. KUZL xxxxx/2016 oznámil obviněné společnosti zahájení správního řízení o správním deliktu dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a předvolal jednatele obviněné společnosti (jednatele společnosti jsou podle výpisu z obchodního rejstříku xxxxxxxxxxxx; přičemž jednatel zastupuje společnost samostatně s výjimkou prodeje, nákupu, směny a darování nemovitosti, zřízení zástavního práva, práv odpovídajících věcnému břemenu, předkupního práva k nemovitostem, poskytování či převzetí půjček a úvěrů a nákupu nebo prodeje movitého majetku v hodnotě nad 200.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty) podle ust. § 59 správního řádu k ústnímu jednání, které bylo v souladu s ust. § 49 správního řádu nařazeno na den 04.01.2017 v 09:00 hodin a současně ho poučil o jeho procesních právech a povinnostech zaručených správním řádem. Opatření bylo obviněné společnosti doručeno 19.12.2016 prostřednictvím datové schránky.

Ústní jednání o správním deliktu, kterého se měla obviněná společnost dopustit tím, že nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, ke kterému správní orgán předvolal ve smyslu ust. § 59 správního řádu jednatele obviněné společnosti, proběhlo dle předvolání 04.01.2017 a dostavil se k němu xxxxxxxxxxxxxxxx. Zástupce obviněné společnosti byl poučen o svých právech a povinnostech. V protokolu, který byl při jednání sepsán, pak uvedl, že byl seznámen se spisem a dále: *„Jelikož žádná podmínka archeologického průzkumu nebyla uvedena v územním rozhodnutí či stavebním povolení, došlo z naší strany k opomenutí z neznalosti zákona. V současné době jednáme o zajištění archeologického průzkumu. Práce byly zahájeny začátkem listopadu 2016 na části dotčené lokality. Přesný termín provedení skrývky bude upřesněn na místním šetření ze záznamu ve stavebním deníku. Vytěžená zemina se stále nachází v dané lokalitě a její objem bude upřesněn při místním šetření.“* Následně byl při jednání po vzájemné domluvě dohodnut termín obhlídky na místě samém – 13.01.2017 v 09:00 hod.

V rámci obhlídky na místě samém konané za účasti Mgr. xxxxxxxxxxxx, bylo správním orgánem zjištěno, že situace na místě odpovídá skutečnostem sděleným při ústním jednání. Stavebník se po vzájemné domluvě při místním šetření zavázal doložit správnímu orgánu smlouvu s organizací oprávněnou k archeologickému výzkumu, dále potom doklad o zahájení prací a výkresovou dokumentaci k rozsahu provedených stavebních prací. Stavebník do protokolu uvedl termín dodání smlouvených podkladů, a to 17.01.2017. Jiné stanovisko či připomínky do protokolu neuvedl. Správní orgán na místě pořídil 10 fotografií staveniště.

Dne 17.01.2017 doručil stavebník správnímu orgánu Dohodu o provedení archeologického průzkumu uzavřenou mezi stavebníkem a xxxxxxxx muzeem xxxxxxxx dne 13.01.2017. Předmětem smlouvy je závazek provést pro potřebu stavebníka a na jeho náklady záchranný archeologický výzkum při stavbě „ZTV lokalita xxxxxxxx“. Dále doručil stavebník správnímu orgánu Protokol o předání staveniště, z něhož vyplývá, že stavební práce byly zahájeny 17.10.2016. Dalším doručeným dokumentem byl situační výkres ke stavbě „ZTV lokalita xxxxxxxx“, vypracoval Ing. xxxxxxxxxxxxxxxx, dat. 11/2015.

Správní orgán dal opatřením ze dne 19.01.2017, č.j. KUZL xxxxxxx/2017 obviněné společnosti možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním. K tomu určil lhůtu pěti pracovních dnů ode dne doručení sdělení. Zástupce obviněné společnosti svého práva využil a dne 25.01.2017 se k seznámení s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním dostavil Mgr. xxxxxxxxxxxx. Poté, co byl se spisem seznámen, do protokolu uvedl, že k předloženým podkladům nemá připomínek.

Po provedeném dokazování přistoupil správní orgán k hodnocení podkladů dle ust. § 50 odst. 4 správního řádu. Správní orgán posoudil ty práce, které byly provedeny na pozemcích parc. č. xxxxxxxxx, a souvisejí se stavbou „ZTV lokalita xxxxxxxx“. Vlastníkem dotčené parcely č. xxxxxxxx je dle výpisu z katastru nemovitostí Město xxxxxxxxxxxxxx, parcely č. xxxxxxxxxxxx jsou ve vlastnictví obviněné společnosti. Stavebníkem je v řešeném případě obviněná společnost.

Správní orgán posoudil všechny shromážděné podklady jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl k názoru, že v řízení bylo jednoznačně prokázáno, že obviněná společnost se při výkonu svého podnikání dopustila správního deliktu dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, to je - nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník provedla, v souvislosti s výše uvedenou stavební činností, zemní a výkopové práce, aniž by záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy již od doby přípravy stavby (tedy předem) oznámila Archeologickému ústavu Akademie věd (dále také: „AU AV“). Dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. V dané souvislosti je třeba uvést také Úmluvu o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované) publikované pod č. 99/2000 Sb.m.s. (dále jen: „Úmluva“), která je v souvislosti s ustanovením čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, v platném znění, součástí právního řádu České republiky na úseku ochrany archeologického dědictví a v souladu se kterou jsou příslušné správní orgány povinny dle ust. § 2 odst. 1 správního řádu postupovat. Cílem Úmluvy je podle jejího čl. 1 odst. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Za tím účelem se dle odst. 2 téhož článku za součásti archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva, které jsou situovány na jakémkoli místě, které spadají pod jurisdikci Stran. Podle odst. 3 téhož článku se do archeologického dědictví zahrnují stavby, konstrukce, skupiny budov, zastavěná území, movité objekty, památky dalšího druhu a také jejich související prostředí nacházející se jak na souši, tak pod vodou. Podle č. 3 Úmluvy se Česká republika mj. zavázala za účelem zachování archeologického dědictví uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k dozoru nad nimi tak, aby se zabránilo odstraňování součástí archeologického dědictví. Správní orgán považuje za prokázané, že řešené území je územím s archeologickými nálezy a stavební práce nebyly ze strany obviněné společnosti Archeologickému ústavu před jejich provedením oznámeny.

Správní orgán při posuzování uvedeného správního deliktu vycházel z toho, že povinnost stavebníka stanovená v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči - tedy že má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby (tedy předem) povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum - je povinností vyplývající ze zákonné normy a tedy pro obviněného povinností závaznou a právně vymahatelnou. Zákon o státní památkové péči upravuje odpovědnost za správní delikt obsažený v ust. § 35 odst. 2 písm. f) jako odpovědnost se znaky odpovědnosti objektivní. Stavebníkům také nepřisluší posuzovat, zda v konkrétním případě je či není reálný předpoklad výskytu archeologických nálezů, nebo zda jsou při provádění výzkumu nějaké objekty archeologického významu nalezeny, neboť tyto skutečnosti jsou z hlediska naplnění formálních znaků deliktního jednání dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, irelevantní.

Správní orgán dospěl k závěru, že jsou zde dány předpoklady k uložení pokuty za správní delikt, neboť ze všech uvedených skutečností vyplývá, že není sporu o tom, že stavební práce nebyly AU AV předem oznámeny. Práce byly zahájeny ke dni 17.10.2016, správní orgán se o nich dozvěděl podnětem ze dne 01.12.2016,

rozhodnutí o uložení sankce za protiprávní jednání je tak v souladu s ust. § 37 odst. 2 správního řádu, neboť je dodržena jednorozhodnutí subjektivní i tříletá objektivní lhůta pro uložení pokuty.

Dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči krajský úřad uložil pokutu až do výše 4 000 000 Kč právnické osobě, nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Správní orgán vzal při svém rozhodování v potaz, že obviněná společnost po zahájení řízení projevila aktivní snahu o spolupráci a nápravu věci. Toto svědčí o snaze obviněné společnosti vyvarovat se do budoucna protiprávního jednání a potvrzuje to ochotu obviněné společnosti jednat v souladu se zájmy památkové péče.

Při úvaze o uložení výše sankce správní orgán dále přihlédl v souladu s ust. § 36 zákona o státní památkové péči k závažnosti správního deliktu, z hlediska vlastního uvážení na základě zjištění provedených při obhlídce na místě samém pak posuzoval rozsah možné škody způsobené výkopovými pracemi a shledal, že provedenými výkopy došlo k zásahu do území s archeologickými nálezy a i s ohledem na tvrzení uvedená v podnětu xxxxxxxxxx nelze vyloučit zvýšenou pravděpodobnost archeologických nálezů či situací. V této souvislosti je však na místě zmínit, že výkopové práce na ploše (bez výkopů pro inženýrské sítě) většinou nebyly hloubkového charakteru (skrývka ornice šla do hloubky cca 35 – 40 cm; hloubka orby v minulosti na dotčených pozemcích byla srovnatelná), proto lze přihlídnout k tomu, že zásahem nedošlo k destrukci případných hlouběji položených archeologických situací. K tvrzení obsaženém v podnětu, že „*při skrývce došlo s velkou pravděpodobností k porušení archeologických situací, čemuž nasvědčují výraznější tmavá místa ve skryté ploše i keramický materiál*“ lze uvést, že mohlo dojít k odhalení archeologických situací, jejich záchrana je však stále možná, což dosvědčují i následná jednání mezi stavebníkem a zástupci organizace oprávněné k archeologickým výzkumům. Mezi další polehčující okolnosti vzal správní orgán právě aktivní snahu obviněné společnosti o nápravu případných škod vzniklých na veřejném zájmu. Obviněná společnost vstoupila do jednání s organizací oprávněnou k archeologickým výzkumům, přičemž výsledkem jednání byla dohoda o provedení záchranného archeologického průzkumu dotčené lokality. Správní orgán vzal v úvahu také to, že obviněná společnost prostřednictvím svého zástupce se správním orgánem v rámci řízení spolupracovala a při správním řízení uvedla bez obstrukcí pravdivě všechny skutečnosti a okolnosti, za nichž ke spáchání správního deliktu došlo. Dále vzal správní orgán v potaz to, že uvedeného protiprávního jednání se obviněná společnost dopustila poprvé, a to bez zjevného úmyslu. V návaznosti na výše uvedené má správní orgán za to, že uložení sankce by měla plnit funkci zejména preventivní a řízení by mělo dopomoci k tomu, aby v budoucnu k obdobným nežádoucím skutečnostem ze strany obviněné společnosti nedocházelo.

Po posouzení všech rozhodných skutečností a podkladů shromážděných v průběhu správního řízení, uložil správní orgán pokutu ve spodní hranici zákonné sazby stanovené dle ust. § 35 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Na základě předložených důkazních materiálů a dále vzhledem k výše uvedeným okolnostem, dospěl správní orgán k závěru, že pokuta ve výši 30.000,-Kč, stanovená při dolní hranici zákonem stanovené maximální výše pokuty, je přiměřená a v souladu s uvedenými okolnostmi. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši splní preventivní funkci – to znamená, bude směřovat k tomu, aby ze strany obviněné společnosti do budoucna nedocházelo k opakování protiprávního jednání a tedy porušování zákona o státní památkové péči v předmětné věci.

Jelikož u obviněné společnosti bylo prokázáno protiprávní jednání, byla jí v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, který správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč (slovy: jedentisíckorun českých), protože obviněná společnost vyvolala řízení porušením své zákonné povinnosti stanovené v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Ke konstatování zástupce obviněné společnosti, že „*jelikož žádná podmínka archeologického průzkumu nebyla uvedena v územním rozhodnutí či stavebním povolení, došlo z naší strany k opomenutí z neznalosti zákona*“, správní orgán uvádí, že oznamovací povinnost stavebníka je stanovena přímo ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a dodržování zákonných povinností nelze vymáhat podmínkou stanovenou v opatření stavebního úřadu či jiného správního orgánu. Doplňme, že splnění povinnosti není zákonem vázáno

ani na znalost skutečnosti, že jde o území s archeologickými nálezy, ani na to, zda stavebními pracemi nebo jinou činností dojde či nedojde k zásahu do archeologického naleziště. Důvodem pro zproštění odpovědnosti za porušení této povinnosti nejsou ani předchozí zásahy do lokality s archeologickými nálezy (Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem 59 Ca 59/2002 – 35 ze dne 24. 9. 2002).

Vzhledem ke zjištěnému porušení povinnosti stanovené ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a po posouzení a zhodnocení všech výše uvedených důkazů a skutečností má správní orgán za to, že pokuta uložená při dolní hranici zákonné sazby je přiměřená a odpovídající všem okolnostem případu, proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí může podat účastník řízení dle ust. § 81 odst. 1 správního řádu odvolání, a to v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává k Ministerstvu kultury ČR s uvedením rozsahu, v jakém je rozhodnutí napadáno, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Odvolání se podává u Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče, s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník řízení dostal jeden stejnopisů. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je v souladu s ust. § 82 odst. 2 správního řádu správní orgán, který rozhodnutí napadené odvoláním vydal, na náklady účastníka. Odvolání podané jen proti odůvodnění rozhodnutí je podle ust. § 82 odst. 1 správního řádu nepřípustné.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle ust. § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje ust. § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb.

Doručení písemností pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručení posledním dnem této lhůty.

XXXXXXXXXX

vedoucí odboru kultury a památkové péče

v zast.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

vedoucí oddělení památkové péče